

సీత పట్టుదల

(కథ)

సంబంధాలు చూస్తారు. కానీ పెళ్లి చూపులకు వచ్చిన వారు మీకు దబ్బులేదు పైగా అమ్మాయి ఇంటర్ కూడా పాస్ కాలేదు అని చెప్పి సీతను పెళ్లి చేసుకోవడానికి ఎవరు ముందుకు రాలేదు. ఒక కానీస్టేబుల్ సంబంధం కూడా వస్తుంది కానీ వారు కూడా అదే సమాధానం చెబుతారు. దాంతో సీత చాల భాద పడుతుంది. సీతకు ఎలాగైనా చదువు కోవాలనే కోరిక కలిగింది.

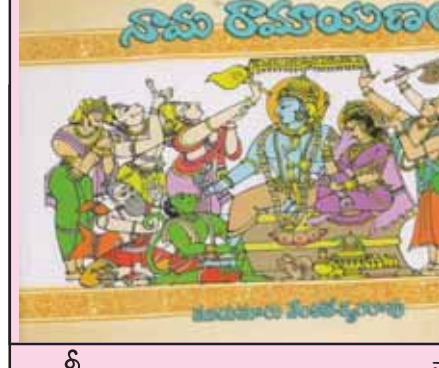
ఇంటర్ ను పట్టుదలతో చదివి పాస్ అవుతుంది. అప్పటికే చదువు విలువ తెలుసుకున్న సీత అక్కడితో ఆగకుండా ఆ తర్వాత డిగ్రీ పూర్తి చేసి ఎస్.ఐ ఉద్యోగం పొందుతుంది. సీతకు ఒక మంచి సంబంధం రావడంతో పెళ్లి చేస్తారు. తమకు దబ్బు లేకపోయినా సీత పట్టుదలతో చదువుకోవడం వలన మంచి సంబంధం వచ్చిందని వారు ఎంతో సంతోషిస్తారు. పెళ్లి తర్వాత కూడా సీత తన అమ్మానాన్నలను బాగా చూసుకొంటుంది.

కొన్ని రోజులకు తనకో పెళ్లి వద్దనుకొని వెళ్లిన కానీస్టేబుల్ ఉన్న స్టేషన్ కు ఎస్.ఐ గా అక్కడికి బదిలీపై వెళ్లింది. అక్కడ ఉన్న ఆ కానీస్టేబుల్ సీతకు సెల్యూట్ చేస్తాడు. ఆ విధంగా సీత, తనను అవమానించ వారిచేతనే మళ్ళీ సెహెబ్ అని మెచ్చు పొందుతుంది. అదంతా చదువు వల్లనే సాధ్యమైందని మనసులో అనుకుంది. అందులో చిన్న చిన్న కారణాలతో చదువు మానేయ కూడదని, దబ్బు లేకపోయినా చదువు ఉంటే సమాజంలో విలువ ఉంటుందని తన అతిథిగా వెళ్లిన పోలీసులకు, తల్లిదండ్రులకు చెప్పి సమాజంలో మార్పు రావడానికి తన వంతు కృషి చేసింది.

-పాకాల నిర్మల,
9వ తరగతి, జిల్లా పరిషత్ ఉన్నత పాఠశాల,
నర్సంపాల పల్లి, పెద్దపల్లి జిల్లా.

శ్రీరామాయణ చిత్రకథా గీతమాలిక- నామరామాయణం

కాపుము' అంటూ ప్రారంభం, శ్రీరామ జీవిత కథా ప్రసక్తికొకటి, పుట్టిన నామనూరణ కొనసాగు తుంది. శుద్ధబ్రహ్మ ప్రాత్ర రామ! పండ్ల శేషతల్ల సుఖనిద్రరామ! బ్రహ్మహర్షి ప్రారా రామ! చిల్ల విశేష నామాల ను వంటి కథా ఇతివృత్తంలో ప్రతి బింబించ చేయటం ఈ పుస్తకం లో విశేషం. మహాగ్ని చిల్ల బ్రహ్మశ్రీ దెందుకూరి చంద్ర శేఖర సోమయాజీగారి సభక్తి కంగా సమర్పించ బడిన ఈ

నామ రామాయణం ఒక పాఠ్యం ఐ స్తోత్రంగా తీర్చిదిద్దబడింది. బాలబాలి కలకు శ్రీరామాయణ కథనాన్ని ఆసక్తికరంగా బోధించుకో ఈ పుస్తకం చదివించుకోవాలి. బాల, ఆయాధ్య, అరణ్య, కిష్కింధా, సుందర యుద్ధ, ఉత్తర కాండం శ్రీమద్రామాయణ అద్భుత కథా విశేషాలతో మొత్తం 109 చిత్రపుటలతో ప్రచురించబడిన ఈ నామ రామాయణం ఆధ్యాత్మిక జీజ్ఞాసువులను అలరించ చేస్తోంది. అక్షయ అధినేత బృం, రచయిత ముదు సూర్య వేంకటేశ్వరరావు అభినందనీ యం.

ప్రతులు: ముదు సూర్య వేంకటేశ్వరరావు సెల్: 8341450673

-ఆరుణ్ సూర్య
సెల్: 9440664610

భయం రెక్కలు మొలిచిన రాత్రి

ఈ రాత్రి ఉన్నట్టుంది ఊసిరాడడం లేదు ఎవరైనా కొంచెం గాలినిస్తే బాగుండు గతకాలపు తాలుకు జ్ఞాపకాల ఊడలు బిగుసుకుంటున్నట్లు అన్నట్లు ఆకారం మెరుగుతుంది. ఉలిక్కిపడి లేచి వెతుకుంటున్న చుట్టూ ఏది దొరకదే, అంతా చీకటి అందులో తప్పిపోయానేమో అనిపిస్తుంది అదీ విలో తప్పిపోయానేమో అనిపిస్తుంది కానీ జనారణ్యంలో పోగొట్టుకుపోతున్నాను.

అందుకేనేమో ఈ తల్లరపాటు ఆర్ధరాత్రి కండ్లను పొడిచి లేచుతుంది గుండెను గుబులు బాయిలు మంచి తేల్చుతుంది ఆలోచనల ఉరికంపం మీద విక్రీయం గ్రాతం తూ ఊయాలను ఊపుతూనే ఉంది.

భవిష్యత్ భయం రెక్కలు మొలిచిన శరీరం బరువై ఎగరలేక ఎగరలేక ఒదిగిపోతుంది. కనీసం అడుగులో అడుగు వేస్తూ అడుగులో అడుగు వేస్తూ అధికారం ముచ్చె నాటుకుంటుంది కులమతాల రాళ్ళు తగ్గి తగ్గుతున్నాయి.

ఏమి చేయను, ఎలా చేయను రోజు జాగ్రత్త చేస్తూ... ఎగిరిపోయిన నిద్రపిట్ట ఎప్పుడు వచ్చి వారిపోతుందోనని, ఎదురు చూపుల గూళ్ళు కట్టుకుంటూ కూర్చున్నాను.

-శ్రీధరం
7893613015

మన మాట ఉషారుకు ఊపిరి కావాలి

మన మాట అత్యుత్తమం ఆహ్వానం మనవలకరింపు అనురాగానికి అండ్రస్ మనస్సునాకి సంకోచానికి సంకోచం కావాలి.

మనబంధం అనుసంధానం బదికావాలి మనమమత మానవీయతకు గుడికావాలి మననడవడి నలుగురికిబాటకావాలి మననలకే మనవమనుగడకుభూమి కావాలి మనసాంగత్యం మనోద్ధౌర్యం మూలకావాలిమనప్రగతి మనప్రగతి సమాజపురోగతికిదికూర్చికావాలి మనకలయక ఉపాధుకుఉపిరికావాలి భాధలపంపకావాలి ఆనందం పెంచుకోవాలి ఉత్సాహం ఉరకలువేయాలి కుంగుపాటకొలాగలి ఆహ్లాదం వెళ్లియాలి ఉత్తమంలో చనలతో ఉత్తమసమాజాన్నినిర్మించాలి

-నేడునూరి కనకయ్య
9440245771

చైతన్యస్ఫూర్తి - డా॥ చిటికెన వ్యాసాలు

సమాజానికి 'పాతము' చేకూర్చగలిగే 'సాహిత్యము'. అనాదిగా, ఒక భాషతో సంబంధితము. కథ, నవల, వ్యాసముల రూపముల ఆ దేశ ప్రజలను సాహిత్యమున నడిపించేందుకు సాహిత్యము పాలుపడుతుంది. కథ, నవల ప్రక్రియలో నీటి అంత త్రనంగా ఉంటే, వ్యాసాల్లో అది మనో చక్రపుకు ప్రత్యేకంగా గోచరిస్తుంది. ఏవరించబడే ప్రతి వాక్యంలోనూ, ప్రతి పేరాలోనూ అవుపుడుతుంది.

సామాజిక స్పృహ తన అణుఅణువునా నింపుకున్న డా॥ చిటికెన కిరణ్ కుమార్ వ్యాస ప్రక్రియలో జనాల్ని జాగృతం చేస్తున్నారు. "ఆయన వ్యాసాల్ని ప్రచురించిన తేలుగు పత్రిక లేదు" అంటే అతిశయోక్తి కాదు. 20 20లో తన సాహిత్య యానాన్ని మొదలు పెట్టి, ఇప్పటి వరకు దాదాపు 500 వ్యాసాలు, కవితలు కథలు, అభ్యుదయ అందించారు.

సమాజానికి ఉపయోగపడే రచనలు చేయాలని, అందరికీ సుపరిచితుడవాలన్న సదాశయంతో సాగుతున్న ఈ రచయిత, తన వ్యాస సంపుటి 'చైతన్య స్ఫూర్తి'తో కొద్ది నెలల క్రితమే మన ముందుకు వచ్చారు.

24 వ్యాసాలున్న ఈ సంపుటి సమాజంపై రచయితకున్న ప్రేమను, ఆసక్తిని స్పష్టంగా కనబరుస్తుంది. స్త్రీ మనుగడ అక్షిణం, పరేకట్టు దురాచారం, అస్థిపరాల వారికి సమన్వయం, పర్యర్థ సమాకారం, సమాజ భద్రత మాడక ద్రవ్య దుష్ప్రచారాలు, పుస్తక పఠన ప్రాముఖ్యత, ప్రపంచశాంతి, తెలంగాణ సంస్కృతి అర్థం పట్టే బతుకుపంపడం, కాలాపస్వ నివారణ, అమ్మ, అత్తవిశ్వాసం, వ్యాయాం, మనస్కంపేయాల-రచయిత స్ఫూర్తిని subject లేదు.

ఆ, యా, విషయాల పరిశీలనే కాదు, విషయాల్లోకి లోతుగా కొచ్చుకుపోయి, పరిచయం చేయటం, డా॥ చిటికెన ప్రత్యేకత. 'కాలాపస్వ నియంత్రణ బాధ్యత మనదే.' అన్న వ్యాసంలో ఓ.జో.పి పాఠ ప్రాముఖ్యత సందర్భం ప్రపంచ వ్యాప్తంగా తీసుకువస్తున్న చల్లూలు వాలి ప్రభావం-పాఠకుడికి కరతలా మలకమువుతుంది. అందరికీ తెలిసిన 'వ్యాసము' వ్యాసంలో కూడా వ్యాసము అవశ్యకత, దాని పల్ల కలిగి లాభాలు ఎన్నో రకాల వ్యాసములు, చిన్నచిన్న చిట్కాలు మూడు పేజీలలో సవివరంగా వివరించారు. కాలంలోబాలు కానూ సాదే రచయిత ప్రస్తుతం

మనల్ని పట్టి పీడిస్తోన్న 'కరోనా' గురించి కూడా ప్రాయశం మరచలేదు. ఇవన్నీ లోగడ వలు ప్రముఖ పత్రికల్లో ప్రచురించబడినవే. పత్రికల వారు ఇచ్చే space limitation ను దృష్టిలో ఉంచుకుని, అనవసర సాగడతలకు పోకుండా, సంక్షిప్తంగా క్లుప్తంగా ప్రాయశం, పాఠకుడి ఆసక్తిని ప్రేరేపిస్తూ ప్రాయశం గలగటం డా॥ చిటికెన కుమార్ ప్రత్యేకత. అసలీ కాలంలోనే వీరు పొందిన దేశ వీధి ప్రశంసలు, కీర్తి పురస్కారాలు వేవేలు! పాఠకులలో చైతన్యం, స్ఫూర్తిని నింపే వ్యాసాలు మానవ మనుగడకే 'దీప స్తంభాలు' అన్నా అతిశయోక్తి కాదు. సమాజ స్పృహ వైతన్యాల్నిలాడి అయిన ఈ రచయిత ముచ్చందం వలు అంశాలపై రాస్తూ ఉండాలని వలు పురస్కారాలు అభినందనలు, ప్రశంసలు చిటికెన మనసంత సులభంగా గలుగుకోవాలని ఆకాంక్షిస్తూ అభినందనలు..

ప్రతులు: డా॥ చిటికెన కిరణ్ కుమార్ 12-9-103, సర్కార్ నగర్ రాజన్న సిరిల్లా జిల్లా-505 301 తెలంగాణ సెల్: 94908 41284

- కూచ చిడంబరం
సెల్: 8639338675

మన మాట ఉషారుకు ఊపిరి కావాలి

మన మాట అత్యుత్తమం ఆహ్వానం మనవలకరింపు అనురాగానికి అండ్రస్ మనస్సునాకి సంకోచానికి సంకోచం కావాలి.

మనబంధం అనుసంధానం బదికావాలి మనమమత మానవీయతకు గుడికావాలి మననడవడి నలుగురికిబాటకావాలి మననలకే మనవమనుగడకుభూమి కావాలి మనసాంగత్యం మనోద్ధౌర్యం మూలకావాలిమనప్రగతి మనప్రగతి సమాజపురోగతికిదికూర్చికావాలి మనకలయక ఉపాధుకుఉపిరికావాలి భాధలపంపకావాలి ఆనందం పెంచుకోవాలి ఉత్సాహం ఉరకలువేయాలి కుంగుపాటకొలాగలి ఆహ్లాదం వెళ్లియాలి ఉత్తమంలో చనలతో ఉత్తమసమాజాన్నినిర్మించాలి

-నేడునూరి కనకయ్య
9440245771

పరోపకారం

అసంతృప్తం అనే ఊరిలో రాముడు, భీముడు అనే ఇద్దరు అన్నదమ్ములు ఉండేవారు. రాముడు తెలివితేలిగ వాడు. భీముడు బలవంతుడు. ఒక రోజు రాముడు, భీముడు ఇద్దరు కలిసి అడవికి కట్టల కొరకు వెళ్లారు. ఆ అడవిలో కట్టలను ఏరి మూటలుగట్టుకున్నారు. ఆ సమయంలో వారికి ఏదో శబ్దం వినిపించింది. కొంచెం దూరం నుండి చూస్తే అక్కడ ఒక ఏనుగు కిందపడి అరుస్తుంది. అది ఎందుకు అరుస్తుందో ఇద్దరు అన్నదమ్ములకు అర్థమవు కాలేదు.

భీముడు ఏనుగును చూసి అన్నయ్య ఏనుగుకు గాయమైంది అన్నాడు అవును తమ్ముడు నిజమే కదా ఏనుగుకు ఏదో పెద్ద దెబ్బ తగిలింది. కానీ మనం దగ్గరకు వెళ్తే అది చంపి వేస్తుంది భీముడు అంటాడు. ఏమీ కాదురా తమ్ముడు అది ఏదో ప్రమాదంలో ఉన్నట్లు ఉంది. ఆపడలో ఉన్న మనుషులను గానీ బంతువులనుగానీ కాపాడటం మన ధర్మం. ఆవదలో ఉన్నవాటిని అలా చూస్తూ పదిలేయకూడదు.

సరే అన్నయ్య వదా దగ్గరికి వెళ్లి చూద్దాం. దీని ఒంటో బాణం గుచ్చుకుంది తమ్ముడు. పాపం దానికి రక్తం బాగా కారుతుంది. తమ్ముడు నేను బాణం తీస్తాను. నీవు వెళ్లి గాయానికి

-డి. పద్మత,
9వ తరగతి
జి.ప.ఉ.పా. నర్సంపాలపల్లి,
పెద్దపల్లి జిల్లా.

పరోపకారం

వెళ్ల అకుల రసం తీసుకురావో. అలాగే అన్నయ్య రాముడు బాణం తీసి అకుల రసం పోసి తమ వద్ద ఉన్న తువ్వాలతో కట్టుకట్టారు. ఆ ఏనుగుకి కొద్ది సేపటికి బాగవుతుంది. నీకు ఏమైంది ఏనుగు. నన్ను చంపి నా దంశాలను అమ్ముకుందామని కొందరు వేటగాళ్ళు నన్ను వేటాడానికి వచ్చారు. నేను వారి నుండి తప్పించు ఇటువైపు వచ్చాను. మీరు నాకు సహాయం చేసినందుకు ధన్యవాదాలు అని ఏనుగు అంటుంది.

ఇంతలో వేటగాళ్ళు అటువైపు ఏనుగు ఉందని బాణం వేస్తారు. వెంటనే ఏనుగు వెళ్ల చాలుకు వెళ్తుంది. ఆ బాణం గురి తప్పి భీముడికి తగులుతుంది. అది చూసి భీముడు చనిపోయాడనుకొని వేటగాళ్ళు అక్కడి నుండి పారిపోతారు. అప్పుడు భీముడు బాధతో నేను చెబితే వినావా. ఏనుగుకు సహాయం చేయడం వలన ఇప్పుడు నా ప్రాణం మీదకు వచ్చింది అంటాడు. తమ్ముడు నీకే కాదు బాధపడకు అంటాడు రాముడు. ఇతరులకు సహాయం చేస్తే మనకు మంచి జరుగుతుంది కానీ చెయ జరగదు అంటాడు.

వెంటనే అక్కడకు ఏనుగు వచ్చి భీముడిని తనపై ఎక్కించి రాముడిని తనపైనే కూర్చోమంటుంది ఏనుగు. ఏనుగు వేగంగా పరిగెడుతూ వారిని అడవి దాటిస్తుంది. వెంటనే వారు దగ్గర్లోని అన్నయ్యకి వెళ్లారు. దాక్కర్ చికిత్స చేసి తర్వాత మీ తమ్ముడిని సమయానికి తీసుకురావడం వలనే బతికాడు. లేనిచో నీ ప్రాణాలు దక్కేవి కావు అంటాడు. అది చాలుగా విన్న భీముడు ఏనుగును అపార్థం చేసుకున్నందుకు బాధపడ్డాడు.

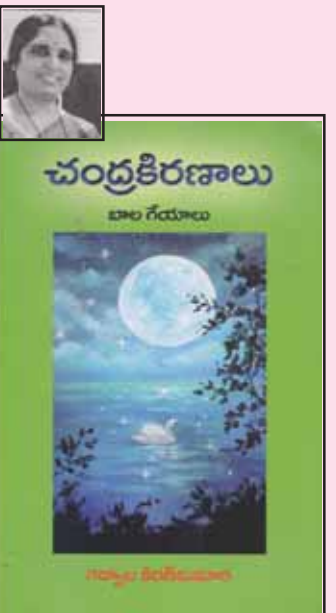
భీముడికి నేయం అయ్యాక అన్నదమ్ములు అటవీ అధికారులకు వెళ్లి జరిగిన విషయం చెప్పారు. ఆ అటవీ అధికారులు వేటగాళ్ళను పట్టుకొని పోలీసులకు అప్పజెప్పారు. వేటగాళ్ళ బాధ తప్పినందుకు అడవిలోని జంతువులు సంతోషించాయి. రాముడికి భీముడికి ఆ జంతువులు కృతజ్ఞతలు తెలిపాయి...

-డి. పద్మత,
9వ తరగతి
జి.ప.ఉ.పా. నర్సంపాలపల్లి,
పెద్దపల్లి జిల్లా.

పిల్లల్ని మురిపించే 'చంద్ర కిరణాలు'

బాల బాలికల సర్వోగ్గేణ ఉద్దేశ్యం, ఆట, పాట, మాట ఎంతో దోహదపడు తుంది. చిన్నారులు చిన్ననాట.. చదువుతో పాటు ఎంతసార్లం పాఠశాలకి బాల సాహిత్యం ఎంతగానో ఉపయోగపడు తుంది. సెల్ ఫోన్ వి క్షణాన వచ్చిందో కానీ.. వయసు తో సంబంధం లేకుండా చిన్న పేర్లు, పుస్తకులు అన్న తారతమ్యం లేకుండా 'సెల్ ఫోన్'కు అతుక్కుపోయాయి. ప్రతి దానికి దానిపైనే ఆధారపడి పరిస్థితులు వచ్చాయి. చిన్నప్పటి అమ్మ అన్నంముద్దులు కలిపి తినిపించడానికి చందమామను చూపుతూ కడుపునాని పెట్టేది. కానీ ఇప్పుడు సెల్ ఫోన్ ఇన్నో తప్ప చిన్నపిల్లలు తినడంలేదు. ప్రతిపనికీ 'సెల్ ఫోన్' ఆనాడు చేసుకుని పనులు పూర్తి చేస్తున్న తల్లిదండ్రులను చూస్తున్నాం. బుక్ కల్చర్ పోయి లుక్ కల్చర్ వచ్చాక.. అధ్యయనం పట్ట.. సాహిత్యం పట్ట ముక్కు రాసు రాసు తగ్గిపోతుంది. ముఖ్యంగా బాల్యంలో అందుబాటులో ఉండాలైన బాల సాహిత్యం ప్రస్తుతం అనుకున్నంత రావడం లేదు. ఈ నేపథ్యంలో సామాజిక బాధ్యతగా భా వింపి.. కవయిత్రి, ఉద్యమజివి, కథా రచయిత్రి, గజల్ గాయని, అధ్యాపకు రాలు శ్రీమతి గద్దాల కిరణ్ కుమారిగారు "చంద్ర కిరణాలు" పేరుతో బాల గేయం సంపుటిని వెలువరించడం స్వాగతించదగింది. అందమైన ముఖచిత్రంతో ముస్తాబై వచ్చిన ఈ చిన్న పుస్తకంలో పిల్లల్ని అలరించే గేయాలకు వోటు కల్పించారు. సరళత్యానికి పెద్దపీట వేస్తూ పిల్లల్ని ఇట్టే ఆకట్టుకునే విధంగా ఇంద్రో గేయాలను రాపుద్దిచ్చారు. చక్కని సందేశంతో.. గాన యోగ్యంగా రాయ బడిన గేయాల కవయిత్రి యొక్క ర ఎవనా వైచిత్రీకి అద్దంపట్టే విధంగా కొలువుదీరాయి.

చిన్నారలు సులభంగా గ్రహించేలా వద బంధాలను జైవి త్వవంతంగా.. ప్రతిభావంతంగా, కవయిత్రి

విషయాలను గేయంలో పొందు పరిచిన తీరు బాగుంది. రంగు రంగుల చిలుక సీతాకోక చిలుక కోక లేని చిలుక చిలుక కాని చిలుక" అంటూ సీతాకోక చిలుక గేయాన్ని తీర్చి దిద్దారు. గజల్ రాసే అనుభవం ఉన్న కవయిత్రి కిరణ్ కుమారిగారు ఈ గేయంలో చక్కని భావుకతను ప్రదర్శించారు. చుక్కల రెక్కలు, ఆకుల ఉయ్యాల వంటి పదాలు గేయానికి తోపాడు చూడాయి. దినచక్ర గురించి తెలియజెబుతూ.. మంచి అలవాట్లను ప్రస్తావిస్తూ రాసిన 'బడిగంట' గేయం బాగుంది. రాత్రి అయితే చాలు రాజులా వచ్చే 'చందమామ' గురించి, విరిసిన పువ్వు వంటి 'చిన్నారి సప్త' గురించి, గేయాల పిల్లలకు ఎంతో ఉపయుక్తంగా ఉండే విధంగా మలచడంలో కవయిత్రి కిరణ్ కుమారిగారు సఫలీకృతులైనారు. జెండా పండుగ, గడియారం, జాతర, గురించి రాసిన గేయాలు విజ్ఞాన దాయకంగా ఉన్నాయి. ఇంకా ఈ పుస్తకంలో చిన్నారిలకు నెమలి నడకలను, తింకాయను గాలిపటం, పుస్తకం, పట్టీలు-చెట్టు, రంగులు వంటి అంశాలను పరిచయం చేస్తూ రాసిన గేయాల బాలల వికాసానికి దోహదపడే విధంగా తీర్చిదిద్దారు. ఇలా.. బాల బాలికలకు కావలసిన సమాచారాన్ని విజ్ఞానాన్ని గేయాల్లో నిక్షిప్తం చేసిన కవయిత్రి కిరణ్ కుమారిగారికి శుభాకాంక్షలు తెలియజేద్దాం. ప్రతి ప్రాథమిక పాఠశాలలో ఉండవలసిన పుస్తకమిది. ప్రతులు: గద్దాల కిరణ్ కుమారి సెల్: 9642401878

- దాస్యం సేనాధిపతి
సెల్: 94405 25544

జీవిత నాక

మనిషి ఎప్పుడు యాత్రికుడు ప్రయాణం చేస్తూనే ఉంటాడు నిరంతరం ప్రయాణం చేస్తూనే ఉంటాడు వచ్చేదారిలో వెళ్లే దారిలో ఎన్నో జ్ఞాపకాలు వెదబల్లుతూ ఉంటాడు. శీతల పవనం సందడి చేస్తూ ఉంటుంది నది గలగలమని ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది ఎటుచూసినా మనుషుల జాతర

అందరిలో కలవక ఒంటరిగా ఉన్నవాడు ఎప్పటికీ ఒంటరివాడు మనసుకు ఒక మాయలోగ ఉంది మనసు కొందరిని మరచిపోతుంది మరచిపోయిన వారిని ఎందుకు తిరిగి జ్ఞాపకం చేసుకుంటాఉంటుంది ఏది పదిలంగా దాచుకున్నాము ఏది విరిచి ముక్కలుగా చేసాము దారిలో ఏది పదిలి వచ్చాము

-అరుణ దేవియర్
9000606889

తీరం చేరాక అన్ని గుర్తుచేసుకుంటాము. జీవిత నాక కొన్నిసార్లు అటుపోతూ గుర్రోతుంది కొందరికి ఎవరో నావికుడు వేచిఉంటాడు కొందరికి ఒడ్డు చేరుకుంటారు కొందరికి ఒడ్డునే ప్రాణాలు కోల్పోతారు

-అరుణ దేవియర్
9000606889

చల్లని నీడ

(కథ)

“అన్నావూ! ఇంకాంచెసేపట్లో మీలో విజయ వేసిన నీనిమా వస్తుంది డీవీలో. తొందరగా వంటిల్లు నడ్డెసుకుని వచ్చి కూచో..” మధ్యాహ్నం ఇద్దరూ అన్నం తినడం అయింది. హోట్లకి వచ్చి డీ.వీ.ఎస్ సోఫాలో కూచుంటూ అన్నపూర్ణని పిలిచింది సరోజిని.

“నాకు నీనిమాలోనే ఆసక్తి లేదని చెప్పాను కదండీ!” వంటింటి గుమ్మం దగ్గరికి వచ్చి నెమ్మదిగా లోగొంతుకతో సమాధానం ఇచ్చింది అన్నపూర్ణ.

“కానీ మాం! విజయ్ చాలా బాగా నడిస్తాడని పేరొంది తెలుసా?”

“జేమి, బాగా నడిస్తాడు జీవితంలో కూడా..”

“ఏమంటున్నావు పూర్ణ?”

“అట్టి ఏం లేదండీ..” కొద్దిగా కంగారు పడింది.

“నీకు తెలుసా విజయ్ ఎలాంటివాడో?” అడగడమైతే అడిగేసింది కానీ మళ్లీ సంకోచపడింది సరోజిని.

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

“మని స్నేహితురాలు రమని అడిగితే అన్నపూర్ణని పంపించింది. మంచిమనిషి అని, నమ్మకస్తురాలని, నిన్ను కూర్చో పెట్టి ఆన్ని వసలూ తనే మామకుంటుంది నన్ను నిర్భయంగా ఉండవచ్చునా చెప్పా మరోమాట కూడా చెప్పింది రమ. అవిద గురించిన వివరాలేమీ అడగవద్దు. అవిదంతట అవిదే ఎప్పుడూ ఏదైనా మాటల్లో చేస్తే విని ఉండవోలే. ఇంకా వివరాలు తెలుసుకోవాలని ప్రశ్నలు తెచ్చుకుంటూ అలా చేస్తే బాధతో చుట్టూకున్న పని మానేసి వెళ్ళిపోవచ్చు అని చెప్పింది. నమ్మకస్తురాలని పడులుకోవడం సరోజినికే ఇష్టం లేదు.

అందుకే అవిద కుటుంబం అవిదను తనంత తనుగా అడగడంలేదు. వంటపని, అంటిపని, బయటనించి అవసరమైన సరుకులు తీసుకుని వాడం సాయంత్రాలు మొక్కలకి నీళ్ళు పోయ్యడం దినపత్రికా, ఆధ్యాత్మిక పత్రికలూ చదివి వినిపించడం, గుడికి తీసుకుని వెళ్ళడం.. ఇలా ఒకటిమిటి అన్న పనులూ మనసు పెట్టి శ్రద్ధగా చేస్తూ తనకి అనారోగ్యం వస్తే వినుగుడ్డి లేకుండా ఓపికగా సేవ చెయ్యడం చేసే అన్నపూర్ణమీద ఎంతో ఆప్యాయత కలిగి ఉంది. అవి రాసు రాసు పెరిగి తనకి ఆమె, ఆమెకి తన అన్నభావంతో దైర్ఘ్యంగానూ, దిగులు లేకుండానూ నిశ్చలంగా ఉంది సరోజినికి. ఎంత దూరం ఉన్నా నమ్మకమైన మనిషి సాయం లేకపోతే బ్రతుకు ఎంతో కష్టమో ఉంటుంటుందోకాదు తన.

మొక్కలకి నీళ్ళు పోయ్యడం అయ్యాక తనందాలో గోడకాసుకుని కాసేపు కూచుంటే అన్నపూర్ణ, ఎందుకొకసారి ఆ రోజు వదే పదే గతం కళ్ళమీదు కదులుతోంది. అసలు మరిచిపోయినదెప్పుడు కనక! మనసులో లోతుగా పాతుకుపోయిన ఆ గతం వేళ్ళాని పెరిగి పెరిగి ఛిన్నాన్నించేస్తూనే ఉంది కావడమే ఇంకా. గుండె పూర్తిగా ముక్కలు ముక్కలు కావడమే ఇంకా. బంధనలను మారిన గుండె భవిష్యత్తు అదే కదా! వర్షమాసంలో అవిష్కృతమై నిండిపోయిన నైరాశ్యం నైరాగామ్యం తెలిసిపోయింది. అయినాకూడా మనసులో కదిలే రక్తకాల బాధాయుష్షున అలోచనలకి చలించకుండా చేసే పనిమీద దృష్టి, ధ్యానం పెట్టి నిర్విచారంగా ఉండే ప్రయత్నమే చేస్తోంది.

తనకంటే ఎక్కువ బాధలో ఉన్నట్లు కంగి పోతున్న వాళ్ళు చుట్టూకల వాడే కనిపించారు. అప్పుడప్పుడు వాళ్ళని సాయంత్రాలు అరుగుమీద తన దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుని ఓడారు మాటలు చెప్పి జీవితమీద వాళ్ళకి ఆసక్తి ఆశ కలిగిస్తుంటే తనకి తనే దైర్ఘ్యాన్ని కూడగట్టుకుంటున్నట్లు అర్థమవుతోంది. ఎంత చిత్తమైన ఆనుభవం!

పెళ్ళయిన పదేళ్ళలో వెంటదీ పిల్లలు ఉన్నప్పుడు ఒడిలో ఆ రోజు రథస్థపమి. ఇన్నాళ్ళకి మన ఇంట్లో భాస్కరుడు ఉండటం మరల పూర్ణ! అంటూ అంతలేని ఆనందంతో మురిసిపోయాడ అమె భర్త రామ నాధం. అరిచేతుల్లో నడిపించి పంపకున్నారూ. మరో ప్రపంచం లేకపోయింది ఇద్దరికీ.

తనకొచ్చే జీతం తక్కువే అయినా పిల్ల వాడికి ఏ విషయంలోనూ లోటు రాకుండా చూసుకునేందుకు ఇద్దరూ పోటీలు పడేవారు. ఇద్దరి దగ్గరూ తెగ గాఢాలు పోయేవాడు పిల్లలు. చిన్నతనంలోనే

వాడి దృష్టి అంతా ఆదంబరాల మీదే ఉండేది. అర్థం చేసుకోలేక పోయారు. పెద్దయితే వాడే మారతాడు వాడికి తెలుస్తుంది అని మరల అంక్షలు పెట్టు కూడద అనుకున్నారే తప్ప తమ స్థితిగతులు తెలిసేలా చెయ్యలేకపోయారు.

కళాశాల చదువుకి వచ్చేటప్పటికి నా అంతవాడు లేదన్నట్లుగా మారినామీదే భాస్కర్ ప్రవర్తన. హాస్టల్ జీవితం చాలా నచ్చేసింది. డబ్బు కావాలన్నప్పుడల్లా నాన్న పంపితాడు. స్నేహంగా ఆనందంగా సరదాలు ఇంకా ఇంకా అనుభవించేయ్యాలి. చదువు నగలే తప్పక. ఆ రకంగా ఆలోచించే స్నేహితులే చుట్టూ చేర్చుకున్నారు. వ్యవసాలకి పాసిన కావడానికి అల్లె సమయం వచ్చేటప్పుడు భాస్కర్కి. చదువు కోసం కాదు గోడవల తెచ్చుకున్నానికి గోడవల పెట్టుకోవడానికి వెళ్ళేవాడు కళాశాలకి. కొన్నాళ్ళకి అసలు ఆ గేటు లోపలికి

చూసింది అన్నపూర్ణ ఎంతో ఓర్పుగా నెమ్మదిగా..

“నువ్వు నాకేమీ చెప్పకు. నీ బోడి నలవోలు నాకు అవసరం లేదు” అంటే కలుపుగా కొడుకు మాట్లాడటాన్ని జీర్ణించుకోలేకపోయింది. కన్నుతల్లితండులోనే శతృవులుగా ఎందుకు చూస్తున్నాడో అర్థం కాలేదు. ధనంతోనే ముడిపడి ఉన్నాడూ మానవసంబంధాలు. చదువుకోవాలని లేకపోతే అది వేరే విషయం. కానీ కన్న వాళ్ళతో పరాయివాళ్ళతో మాట్లాడినట్టే, బద్ధకత్తులతో మొహంమీద కొద్దిసేపు మాట్లాడితే తక్కువోవడం ఎలా? చదువు మధ్యలో మానేస్తానన్న దానికంటే కొడుకు మాటలకి ఏడుపు వచ్చింది అన్నపూర్ణకి. పెళ్ళయినప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ భార్య కళ్ళలో నీళ్ళు చూడలేదని రామనాధం. తల్లిదండ్రులతోనూ. సముదాయస్తున్నట్టుగా ఆమె

భుజమీద చెయ్యవేతాడు. ఊహించిన సంబంధానికి భయంతోనే, మరల బాధతోనే లేదా రెండింటి ఫలితమే ఆ చెయ్య వలకుండా తెలుస్తోంది ఆమెకి. అసలే ఈ మధ్య ఆయన ఆరోగ్యం సరిగ్గా. ఇప్పుడిది రాధాకంఠం. ఏమిటిని భయపడిపోతా కళ్ళలో ఏదో పడినట్లుంటే తుడుచుకున్నట్లు చాలా మామూలుగా పక్కటి తిరిగి చదువున పట్టు తడచుకుంది.

“చూడు భాస్కర్! నువ్వు చదవడం పట్టుబట్టి కూర్చుంటే బలవంతంగా నిన్ను చదివించలేను కదా ఏం చెయ్యాలో మెల్లిగా ఆలోచిద్దాం. తొందరపడక!”

తండ్రి మాటలు ఏమాత్రం లెక్కచెయ్యలేదు భాస్కర్.

“నా స్నేహితుడొకడు ముందే వెళ్ళాడు హాస్టల్లోంచి. నేను వాడిని కలవాలి. మేమిద్దరం మేమిట్లు మేమేమీ పడతాం. ఈ ఇంట్లో ఏదైనా బొంబులు లేని జీవితం నాకు వచ్చు. నాకు చదువురాదు. మీ దగ్గర డబ్బులేదు. లగ్గరి జీవితం నాకేలా దొరుకుతుంది మీతో ఉండే?”

కన్న కొడుకేనా ఇలా మాట్లాడుతున్నది చూస్తూ కూడా సమృతపోతోంది తల్లిమీద నను. ఆ

స్నేహితుడొకడో వీడిని బాగానే ప్రభావితం చేశాడనిపించింది. కానీ మన బంగారం మంచిది కానప్పుడు కంసాలని అనుకోవడం ఎందుకన్న సామాజిక గుర్తింపు నిల్పాలింది.

“నవీ! నీకు నచ్చిన వనే చేద్దామని. ముందూ అనుకోవడం తీసుకునేముందు”

“నేను ఆలోచించడమూ నిర్ణయం తీసుకోవడమూ అయిపోయింది”

అవాక్కయ్యాడు రామనాధం. ఇద్దరిది పెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళడం ఎందుకని అడుగు తన్ను తల్లివంటకం నిరసంగా చూశాడు భాస్కర్. “ఈ ఊళ్ళో ఏం ఉంది నా మొహం?” తన బట్టలు వస్తువులు సభ్యుకుని సూత్రం వచ్చుకుని “ఇక్కడంటే ఏ కొట్లోనో పట్టలు రాసి పని ఇప్పిస్తాడు నాన్న. అందుకే చచ్చినా ఈ ఊళ్ళో ఉండదల్లాకొలేదు” అంటూ వెళ్ళుకొచ్చాడు చూసి బాధ కలగడమే కాదు ఆవేశం కూడా అంతేమీ ఏముంటాయి నాకు ఆలోచనలు” నిర్దిష్టంగా అంటూ ఇద్దరికీ కాఫీ కలిపి తీసుకుని రావడానికి లేచింది. మళ్ళీ తన వచ్చేసరికి డీ.వీ.లో విజయ్ సినిమా వస్తోంది. అక్కడ కూర్చోవడం ఇష్టంలేక పెరట్లోకి నడవబోయింది. లేక పెరట్లోకి నడవబోయింది.

“అన్నపూర్ణా ఇలా రా!”

ఆ పిలుపులో తేడా గమనించి మారు మాట్లాడకుండా వచ్చి అక్కడ కూర్చుంది. “రోజుల తరబడి గతాన్ని తలుచుకుంటూ కూర్చున్న భవిష్యత్తులే లేకుండా నీకు నేను చేసుకుంటున్నా. గతం మధురమైనదైతే మరిమరల తల్లుకోవచ్చు కానీ బాధాకరమైనదైతే ఆ తలవంచేస్తే కొద్ది గొప్పగా ఉంటే గానీ ముత్యాలాంటి ఏదీపాటు ఎదుకునే ప్రయత్నమే చెయ్యాలి. కాదంటావా?”

మాట్లాడడం అన్నపూర్ణ.

“నీ మొహంలో బాధ కనపడకూడదు. నీకు చేతిపనులు చాలా వచ్చని రమ చెప్పింది. ఇరుగు పొరుగు అందరికీ చక్కా నేర్చుకుంటే తెలియకుండానే కాలం గడిచి పోతుంది. గతం నీ ఛాయలకి రాదు. మనసు కుదుట పడుతుంది. డీ.వీ. తెరవడం విజయ్ కనిపించినప్పుడల్లా లేదే వెళ్ళిపోతుంటావు. నీ భర్త మరణానికి కారణమైనవాడు కాబట్టి!”

జేమన్నట్లుగా తల ఊపింది.

“ఇష్టమొచ్చినట్టు స్నేహం అతిక్రమించి కారు నడుపుతూ వచ్చిన స్కూటరుమీదపోతున్న నా

కొడుకుని మృత్యుపాలు చేసిన వాడూ విజయ్. శిక్షపడకుండా తప్పించుకున్నాడు తిమ్మిని బమ్మి బమ్మిని తిమ్మిచేసే..”

సరోజిని మాటలకి పటికిపోయింది అన్నపూర్ణ. ఇది మరో కొత్త విషయం వింటోంది అది. విజయ్ మామగారు ఈమో కొడుకు ప్రాణాలు కోల్పోయాడా? ఎంత ఘోరం? అయిపోయింది ఎంత ఈ రోజుల్లో ఈ నిలవనీడ పోయినట్ల తనకి. ఏడుపు అల్ల కోలేక రెండు చేతుల్లో ముసం దాచుకుంది.

ఆమెకి దగ్గరగా వచ్చి తనూ కింద కూర్చుంది సరోజిని. “ఏమైంది మారా? ఎందుకలా పటికిపోతున్నావు ఎందుకంతో ఏడుస్తున్నావు?”

“వాడు వాడు విజయభాస్కర్ నా కడుపున పుట్టినవాడు నాకు శిక్ష చెప్పింది. అలాంటి వాడికి కన్నుమీదకు నాకు శిక్ష పడాలింది” సరోజిని కాళ్ళమీద పడబోయింది అన్నపూర్ణ.

చుట్టూ ఆమెని పట్టుకుని ఆప్యాయంగా పిప్పించుకు వెళ్ళి వెళ్ళి వెళ్ళింది సరోజిని. “ఆ భగవంతుడు చేసిన తపామా చూశా? మన ఇద్దరినీ ఒక చోట చేర్చాడు..!”

“మీరేలా వాడి సినిమాలు చూడగలగు తున్నారండీ?” ఓ పక్కన ఏడుస్తూనే మరొకక్క అంతలేని ఆశ్రయంతో అడిగింది అన్నపూర్ణ.

“ఎవరిమీలేదా కోపం ద్వేషం పెంచుకుంటున్నావో మనలో ఉన్న శక్తి ఆలోచనా పటికా తగ్గిపోతుంటారు నీకు అనిపించింది. అందుకే నిర్విచారంగా ఉండాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. ఇది తప్పే బట్టి కూడా నాకు తెలియదు. నన్ను పిప్పించడానికే నన్ను జమ కట్టి నా నేనేమీ అనుకోను. ఒకవేళ నాకు మానాభిమానాలు లేవేమో అన్న అనుమానం నీకు రావచ్చు. అవి నాకు నిందగా ఉన్నాయి. నిందమీద తోణకదని అవతలివాళ్ళు అర్థం చేసుకోకపోతే అది నా పొరపాటు కాదు. ఇంకొక విషయం పూర్ణ! ఇదివరకటి రోజుల్లో సినిమాలు వేరు, జీవితాలు వేరు. కానీ ఈ రోజుల్లో సినిమాల్లో జీవితాలు, జీవితాల్లో సినిమాలు నన్ను ఒకటి నిజాలుగానీ, వ్యక్తులుగానీ రెండింటినూ ఒకేలా ఉంటున్నప్పుడు నీనిమా చూసి ప్రత్యేకం మనసు విరిగిపోతే గుండె రగిలేందుకో ఏముంటుంది? అందుకే విజయ్ నడిచినా మరొకడు నడిచినా ఏ తేడా లేదు నాకు..”

ఆశ్రయంగా నోరు తెరుచుకుని కళ్ళింద చేసుకుని తనవంటే చూస్తుంటున్న అన్నపూర్ణ మొహంలో ఒక కొత్త వెలుగు కనిపించింది సరోజినికి.

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

“మని స్నేహితురాలు రమని అడిగితే అన్నపూర్ణని పంపించింది. మంచిమనిషి అని, నమ్మకస్తురాలని, నిన్ను కూర్చో పెట్టి ఆన్ని వసలూ తనే మామకుంటుంది నన్ను నిర్భయంగా ఉండవచ్చునా చెప్పా మరోమాట కూడా చెప్పింది రమ. అవిద గురించిన వివరాలేమీ అడగవద్దు. అవిదంతట అవిదే ఎప్పుడూ ఏదైనా మాటల్లో చేస్తే విని ఉండవోలే. ఇంకా వివరాలు తెలుసుకోవాలని ప్రశ్నలు తెచ్చుకుంటూ అలా చేస్తే బాధతో చుట్టూకున్న పని మానేసి వెళ్ళిపోవచ్చు అని చెప్పింది. నమ్మకస్తురాలని పడులుకోవడం సరోజినికే ఇష్టం లేదు.

వాడి దృష్టి అంతా ఆదంబరాల మీదే ఉండేది. అర్థం చేసుకోలేక పోయారు. పెద్దయితే వాడే మారతాడు వాడికి తెలుస్తుంది అని మరల అంక్షలు పెట్టు కూడద అనుకున్నారే తప్ప తమ స్థితిగతులు తెలిసేలా చెయ్యలేకపోయారు.

భుజమీద చెయ్యవేతాడు. ఊహించిన సంబంధానికి భయంతోనే, మరల బాధతోనే లేదా రెండింటి ఫలితమే ఆ చెయ్య వలకుండా తెలుస్తోంది ఆమెకి. అసలే ఈ మధ్య ఆయన ఆరోగ్యం సరిగ్గా. ఇప్పుడిది రాధాకంఠం. ఏమిటిని భయపడిపోతా కళ్ళలో ఏదో పడినట్లుంటే తుడుచుకున్నట్లు చాలా మామూలుగా పక్కటి తిరిగి చదువున పట్టు తడచుకుంది.

స్నేహితుడొకడో వీడిని బాగానే ప్రభావితం చేశాడనిపించింది. కానీ మన బంగారం మంచిది కానప్పుడు కంసాలని అనుకోవడం ఎందుకన్న సామాజిక గుర్తింపు నిల్పాలింది.

కొడుకుని మృత్యుపాలు చేసిన వాడూ విజయ్. శిక్షపడకుండా తప్పించుకున్నాడు తిమ్మిని బమ్మి బమ్మిని తిమ్మిచేసే..”

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది.

ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది.

ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది.

ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది.

ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది.

ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

“నా భర్త చనిపోవడానికి కారణమే నవాడు. నన్ను జీవచ్ఛవం చేసినవాడు నాకు తెలియకపోవడం ఏమిటి?” ఒక్కొక్క మాటా ననుగుతున్నట్లు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది.

ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

వక్రనే పీడుగు పడినట్లుంది సరోజినికి.

ఆమె భర్త చచ్చిపోతే ఆయన నలుగురు విజయ్ కాణం అంటుంటేమిటి? అర్థం కాలేదు. వివరాలు అడగడానికి దైర్ఘ్యం చాలేదు. జేమి మరల అన్నపూర్ణని తన ఇంటికి తన పేరుపేరుగా ఆ నిబంధనల మీద పంపింది తన స్నేహితురాలు పలికినా ప్రతి అక్షరంలోనూ పొంగుకొచ్చే బాధ తరంగాలుగా ఉండి మనసుని మెలిపెట్టింది. ఆ తరంగాల తడితో కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. మెలిపడిన మనసు మోనాన్ని ఆశ్రయించింది. మరొక్క మాట కూడా నోట్లోంచి రాలేదు.

